

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1312 Usque Ad Annum 1351

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1767

VD18 9011826X

§. 6. Decretalis: Cum inter nonnullos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66305)

alterum de duobus luminaribus magnis Sæcul. XIV.
extinguere, ac jura Imperii abolere, quo- A.C. 1323.
rum conservationem juravimus, appel-
lamus ad Sedem apostolicam pro no-
bis & omnibus iis, qui provocationi no-
stræ adhærere volent; & petimus con-
vocationem concilii generalis, cui inter-
esse ipsi cupimus. Quæ Imperator Lu-
dovicus hoc in conventu exposuit, o-
mnia consignata sunt litteris autori-
tate publica summopere confirmatis.

§. VI.

Decretalis: Cum inter nonnullos.

Quidquid hic Princeps dixerit, Papa
Fratres Minores non sic fovebat,
ut non hoc ipso anno sanctionem ede-
ret contra eorum opinionem de pauper-
tate Evangelica. Hæc quæstio identi-
dem agitabatur acerrime: & Papa do-
ctissimos Theologos consulere pergebat,
ut anno priore fecerat. Cardinalis Si-
mon Archiacius Archiepiscopus Vien-
nensis ei tradidit Universitatis Parisinæ
consultationem, in qua illa quæstio fu-
sissime utramque in partem ventilabatur;
& conclusio erat, Christum & Apostolos
usum juris, quin etiam dominium qua-
rundam rerum communiter habuisse, eo
quod juste illas possiderent, iisque u-
terentur. Nominatim Natalis Hervæus
Brito

ap. Rayn.
1323. n. 30.

n. 58.

Sæcul. XIV. Brito Prædicatorum Magister Generalis,
A.C. 1323. celeber Doctor Parisinus uberem hujus
Cor. p. 11. materiæ commentationem scripsit, ut
 eandem sententiam demonstraret.

Bal. v. to. I.
p. 139. 166.
Extrav.
Joan. de
Verb. sign.

Post deliberationem longam matu-
 ramque Papa Joannes denique quæstio-
 nem decidit per decretalem *Cum inter*
nonnullos: in qua errantem ac hære-
 ticam declarabat propositionem pertina-
 citer defensam, quod Christus & Apo-
 stoli nec privatim nec communiter quid-
 quam habuerint: cum hæc propositio
 aperte discreparet a divino codice pluri-
 bus in locis asserente illos habuisse res
 aliquas; tenderetque ad evertendam
 auctoritatem sacri codicis, per quem ta-
 men capita fidei probarentur. Adde-
 bat: Pari calculo notamus hanc alteram
 propositionem: Christus & Apostoli nul-
 lum habebant jus adhibendi suos in u-
 sus, vel donandi, aut vendendi, vel
 commutandi eas res, quas illis fuisse do-
 cent divinæ litteræ. Profecto hæc te-
 stantur id eos fecisse, aut expresse pro-
 certo ponunt id eos potuisse facere. At
 ex illa propositione conficeretur Chri-
 stum & Apostolos egisse contra justitiam;
 quod cogitare non licet. Dabat 12 Nov.
 1323.

J. Vad.
1323. n. 14.

Rayn. eod.
n. 61. 62.

Papæ decisioni submittebant se tres
 Cardinales, qui contrariam opinionem
 defen-

defenderant, scilicet Vitalis Furnius sua Sæcul. XIV.
 ex doctrina clarus, & trium hac de A.C. 1323.
 re librorum author, Bertrandus Turrius,
 ac Berengarius Episcopus Tusculanus;
 duo Archiepiscopi Arnaldus Bojardus
 Salernitanus, & Monaldus Beneventi-
 nus; Caffæ, Rigæ, Ulyssipponis, & Pa-
 ctarum Siculæ urbis Episcopi quatuor.
 At Michaël Cæsenas Fratrum Minorum
 Minister Generalis suum decretum in co-
 mitiis Perusinis factum tueri semper
 volebat, nitens præcipue litteris Papæ
 Nicolai III. Guilielmus Ocamus Anglus
 ex eodem Ordine Doctor inclytus a
 Michaële stabat usque adeo, ut palam
 sacro e pulpito affirmaret esse hæresim
 dicere, Christum & Apostolos priva-
 tim aut communiter habuisse quidquam.
 Verum est: Papa tunc id non decide-
 rat: sed Ocamus eum hoc facturum per-
 bene sciebat. Itaque Papa Episcopis
 Ferrariæ ac Bononiæ mandavit, ut eum
 citarent ad Summam Sedem, cui se in-
 tra spatium mensis sisteret. Epistolam
 ille dabat 1 Dec. an. 1323.

§. VII.

Ludovico concessa dilatio.

Septimo Januarii sequentis Oratores Im- Rayn. 1324.
 peratoris Ludovici Bavari Papæ in n. 1.
 senatu sacro libellum obtulere; in quo
 Prin-